

Tryggare kan ingen vara? En språkvetenskaplig studie av skillnader mellan yngre och äldre människors upplevelser av trygghet i stadsmiljön

Hanna Sofia Rehnberg

Uppsala universitet, hannasofia.rehnberg@nordiska.uu.se

Daniel Wojahn

Södertörns högskola, daniel.wojahn@sh.se

Vad är trygghet för människor i olika åldrar – och hur talas det om trygghet? Dessa frågor är utgångspunkten för den här studien, som bygger på en analys av 1 078 fritextsvar från Stockholms stads senaste trygghetsmätning från 2020. Vårt syfte är att utöka kunskapen om hur människor språkligt ger uttryck för upplevelser av trygghet och otrygghet.

Vi inriktar oss på variabeln ålder och jämför hur människor i åldersgrupperna yngre (16–24 år) och äldre (över 79 år) konceptualiserar (o)trygghet i stadsmiljön. Våra frågeställningar är:

- Vilka sociala aktörer beskrivs som (o)trygghetsskapande och på vilket sätt realiseras detta språkligt?
- På vilket sätt konstrueras polisen som en (o)trygghetsskapande aktör?
- I vilken mån rekontextualiseras enkätdiskursen i informanternas fritextsvar?

Vi analyserar materialet med hjälp av både kvalitativa och kvantitativa diskursanalytiska metoder (Baker 2006, Mautner 2016, van Leeuwen 2008). Resultaten visar att uppfattningen om vilka sociala aktörer som skapar (o)trygghet i stadsmiljön är snarlik, med viss skillnad gällande polisen som delvis upplevs som otrygghetsskapande av de yngre. Informanterna rekontextualiserar i hög grad enkätens frågor i sina svar, vilket tar sig uttryck i att de sociala aktörer som nämns i enkätens frågor också lyfts fram i informanternas svar.

Referenser

- Baker, P. (2006). *Using Corpora in Discourse Analysis*. London: Continuum.
- Mautner, G. (2016). Checks and balances: how corpus linguistics can contribute to CDA. In: R. Wodak & M. Meyer (red.): *Methods of Critical Discourse Analysis*. London: Sage. 154–179.
- Van Leeuwen, T. (2008). *Discourse and Practice. New tools for Critical Discourse Analysis*. Oxford: Oxford University Press.